

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 16Csp/145/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4122208609
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Šiška, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2023:4122208609.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudcom JUDr. Borisom Šiškom, PhD., v spore žalobcu: P. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. H. XXX, S. A., zastúpený : Mgr. Richard Bebjak, advokát, so sídlom Lermontovova 14, Bratislava, proti žalovanej : POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpená : JUDr. Katarína Hegedúšová, , so sídlom Bratislava, Majerníkova 3/A, v konaní o zaplatenie 5.591,71 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 5 591,71 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 5 591,71 eura od 20.08.2022 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 202,52 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi sa proti žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenu Okresnému súdu Nitra (ďalej len „súd“) dňa 24.08.2022 požadoval, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 5 591,71 eura s príslušenstvom, náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 202,52 eura, vrátane náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil na tom skutkovom základe, že so žalovanou uzatvoril dňa 19.06.2008 zmluvu o úvere č. 4211187, na základe ktorej mu žalovaná poskytla finančné prostriedky vo výške 663,88 eura (20.000 Sk). Úver mal byť splácaný v 12 mesačných splátkach po 108,22 eura (3260 Sk). Odplata bola dohodnutá na sumu 634,67 eura označená ako „príslušný poplatok“ Celková suma na zaplatenie bola 1.298,55 eura (39.120 Sk). Žalobca si bral úver ako fyzická osoba. Podľa výpočtu internetovej kalkulačky ročný úrok predstavuje 95,59 % a výška RPMN 298,39 %. Zmluva o úvere obsahuje väčšie množstvo ustanovení, ktoré možno kvalifikovať ako neprijateľné zmluvné podmienky a ustanovení, ktoré sú v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Odplata niekoľkonásobne prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, čo je v priamom rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 OZ. Zároveň, vychádzajúc z ustálenej praxe súdov, je potrebné považovať dohodu o výške ročnej odplaty v takýchto mierach z poskytnutých finančných prostriedkov za dohodu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi a ktorá je ustanovením, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a hraničiaca s úžerou. V tejto časti je právny úkon neplatný pre jeho rozpor s dobrými mravmi (§ 3 OZ). Samotná zmluva o úvere nespĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z. z., účinného v čase uzavretia zmluvy). V zmluve nie je uvedený konečný termín splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 4 ods. 2 písm. g/), úroková sadzba spotrebiteľského úveru (§ 4 ods. 2 písm. h/), údaj o RPMN (§ 4 ods. 2 písm. j/), priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 4 ods. 2 písm. k/) a adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 4 ods. 2 písm. d/). Vzhľadom na to, že zmluva

o spotrebiteľskom úvere neobsahuje uvedené obligatórne náležitosti, je nutné ju považovať v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z., účinného v čase uzavretia zmluvy, za bezúročnú a bez poplatkov. Žalobca uhradil na účet žalovaného zo zmluvy o úvere č. 4211187 sumu vo výške 6.255,59 eura, tzn. o 5.591,71 eura viac než mal žalovaný nárok. V rozsahu sumy 5.591,71 eura tak došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. Uplatnil si aj náklady na vymáhanie pohľadávky spočívajúce v predžalobnej výzve vypracovanej a zaslanej jeho právnym zástupcom za 1 úkon právnej služby podľa advokátskej tarify.

2. Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom, č. k. 16Csp/145/2022-17 zo dňa 30.08.2022, proti ktorému podala žalovaná odpor. Namietala, že zmluvu o úvere nemožno považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto nie je na mieste vzťahovať na ňu výlučne ustanovenia Občianskeho zákonníka. Zmluva bola uzavretá podľa ust. § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník a má povahu absolútneho obchodu, preto aplikácia predpisov na ochranu spotrebiteľa nie je možná, nakoľko právny vzťah medzi žalovanou a žalobcom, s prihliadnutím na charakter zmluvy, nie je vzťahom spotrebiteľským. Rovnako k danému prípadu došlo v predmetom spore. V zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia úveru sa zmluvné strany dohodli na tom, že ich vzťahy sa budú spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka. Zmluva sa uzatvorila v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka z čoho jasne vyplýva, že iný zákon ani na daný zmluvný vzťah nie je možné aplikovať. Bola toho názoru, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, ktorá nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získala z poctivých zdrojov. Poukázala na § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom vedomosť o obsahu práva je ovládaná zásadou „neznalosť práva neospravedlňuje“. Znalosť práva sa nevyvrátiťelne predpokladá a inak tomu nemôže byť ani v prípade posudzovania jeho znalosti ako východiska pre vedomosť o bezdôvodnom obohatení. Vedomosť o tom, že zmluva o úvere neobsahuje údaje v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch, je potrebné viazať k okamihu podpisu zmluvy o úvere. Podpis subjektu predstavuje prejav súhlasu s písomným právnym úkonom. Ako prejav súhlasu teda logicky zahŕňa i prejav znalosti obsahu. Nemožno prijať iný záver, ako ten, že vedomosť dlžníka o bezdôvodnom obohatení spočívajúcom v platbách na úroky a poplatky úveru, ktorý bol bezúročný a bez poplatkov v dôsledku sankcie zakotvenej v právnej úprave spotrebiteľských úverov, vzniká v zásade v okamihu platby dlžníka nad rámec poskytnutej istiny. Tento právny názor si súd osvojil i v prípade rozhodnutí sp. zn. 17Co/372/2015 zo dňa 27.04.2016 ako aj sp. zn. 17Co/315/2017 zo dňa 06.09.2017. Krajský súd v Trenčíne sa v zmysle svojho odôvodnenia nestotožňuje s rozhodnutiami súdov, ktoré sú založené na vzniku vedomosti o bezdôvodnom obohatení v okamihu porady žalobcu so svojim právnym zástupcom (advokátom). K úmyselnému bezdôvodnému obohateniu uviedla, že Občiansky zákonník podstatu úmyselného konania nevymedzuje a z toho dôvodu sa pri skúmaní úmyslu konania osoby vychádza z právnej úpravy zavinenia v trestnom práve. Zavinenie je budované na dvoch zložkách a to vedomostnej a vôľovej a podľa stupňa vôľovej zložky sa rozlišuje úmysel priamy a nepriamy. Na preukázanie úmyslu konajúcej osoby získať bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi žalovaného pri uzatváraní zmlúv o úvere, ale bolo by nutné, v každom jednotlivom prípade s poukazom na okolnosti uzatvorenia úverovej zmluvy preukázať, že žalovaný v čase uzatvorenia zmluvy a prijatia plnenia na základe tejto zmluvy skutočne vedel alebo aspoň bol uzrozumený s tým, že sa bezdôvodne obohacuje. So žalobcom uzatvorila zmluvu o úvere, pričom veriteľ sa zaviazal, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky a dlžník sa zaviazal, že poskytnuté peňažné prostriedky veriteľovi vráti a zaplatí dohodnuté úroky. Skutočne požadovala za poskytnutie peňažných prostriedkov odplatu vo forme úrokov za poskytnutý úver, keďže je to činnosť, ktorou sa v čase uzatvorenia zmlúv o úvere zaoberala a na ktorú mala oprávnenie, nakoľko mala v predmete podnikania aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, čo medzi stranami sporu sporné nebolo. Táto skutočnosť, avšak, nedokazuje úmysel získať bezdôvodné obohatenie. Žalovaná v čase uzatvorenia zmlúv o úvere nemohla mať vedomosť, ani predpokladať to, že o niekoľko rokov neskôr môže byť predmetná zmluva o úvere posúdená ako zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá neobsahuje podstatné náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch.

3. Žalobca v replike uviedol, že v danom prípade má jednoznačne a bezpochýb postavenie spotrebiteľa a na predmetný vzťah je potrebné aplikovať právne predpisy na ochranu spotrebiteľa a to aj s poukazom na § 52 Občianskeho zákonníka. K námietke, že žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy, ktorá nikdy nebola právoplatne vyhlásená za neplatnú a majetkový prospech získala žalovaná z poctivých zdrojov uviedol, že na strane žalovanej došlo k bezdôvodnému obohateniu prijatím plnenia bez právneho dôvodu. Iné skutočnosti neboli účinnej popreté a preto sa považujú za nesporné.

4. Žalovaná v duplike odkázala na svoj odpor, v ktorom sa vyjadrila k relevantným skutočnostiam.

5. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, pričom pojednávanie vykonal v neprítomnosti žalovanej a jej právneho zástupcu podľa § 180 CSP, pretože na takýto postup mal splnené procesné podmienky, keďže právny zástupca žalovanej svoju neúčasť ako aj neúčasť žalovanej ospravedlnil a požiadal o vykonanie pojednávania v ich neprítomnosti. Právny zástupca žalobcu odkázal na pojednávaní na písomne podanú žalobu. Žalobca uzatváral so žalovnou zmluvu o úvere ako fyzická osoba. Žalobca nebol podnikateľom nebral si úver na zamestnanie, ale pre svoju osobnú potrebu, preto je toho názoru, že vzťah z tejto zmluvy je nutné posudzovať ako vzťah spotrebiteľský v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka a v zmysle zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch. Predmetná zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti. Čo sa týka premlčania poukázal na to, že nebola vznesená priamo námietka premlčania, ale žalovaný len poukázal na § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka na premlčanie bezdôvodného obohatenia, avšak túto námietku výslovne nevzniesol. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 25CoCsp/39/2021 zo dňa 16.02.2022. Aj v prípade, že by bola námietka vznesená kvalifikovane poukazuje na to, že podľa prehľadu splátok, ktorý predložila žalovaná, istina vo výške 663,88 eur by bola podľa tohto prehľadu splátok uhradená 13-tou splátkou, dňa 08.09.2017 a od tohto momentu začalo bezdôvodné obohacovanie na strane žalovaného, ktoré trvalo až do 19.04.2022. V zmysle toho mal za to, že jeho návrh bezdôvodného obohatenia nie je premlčaný v objektívnej 10 ročnej premlčacej dobe. Čo sa týka subjektívnej premlčacej doby, žalobca sa dozvedel o tom, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu po porade so svojim právnym zástupcom dňa 10.08.2022, keď mu predložil zmluvu a dokumentáciu k predmetnému vzťahu. Zo strany právneho zástupcu bol informovaný o tom, že na strane žalovanej došlo k bezdôvodnému obohateniu, preto má žalobca za to, že k premlčaniu nedošlo ani vo vzťahu k subjektívnej premlčacej dobe. Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby súd žalobe vyhovel a priznal mu náhradu trov konania.

6. Žalobca na pojednávaní uviedol, že bolo to približne pred rokom, v auguste 2022, keď sa dozvedel, že prepláca úver. Predmetný úver si bral na bežné veci. Mal dovedty skúsenosti len s úvermi, ktoré boli brané v bankových inštitúciách. Zmluvu čítal len zbežne, pričom mu nevysvetlili, čo jednotlivé položky znamenajú. Presne nevedel, koľko má za úver zaplatiť. Od svojho právneho zástupcu sa dozvedel na porade, že to čo platí je nezákonné obohacovanie. On si myslel, že je to v poriadku a že na to majú nárok. Žiaden doklad o porade s advokátom spísaný nebol. Zmluve nerozumel, bola pre neho nezrozumiteľná. Nepýtal sa na jednotlivé položky zmluvy. Úver si bral vo výške 20 000 Sk.

7. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu a žalovaného, pričom vychádzal z dôkazov, ktoré predložili strany sporu, vykonal dokazovanie listinami, výsluchom žalobcu a zistil tento skutkový a právny stav:

8. Žalobca ako dlžník a žalovaná ako veriteľ uzatvorili dňa 19.06.2008 Zmluvu o úvere č. 4211187. V zmluve sú uvedené osobné údaje žalobcu v rozsahu meno, priezvisko, bydlisko, rodné číslo a číslo občianskeho preukazu. Na základe uvedenej zmluvy sa žalovaná ako veriteľ zaviazala poskytnúť žalobcovi ako dlžníkovi finančné prostriedky vo výške 20.000 Sk. Žalobca ako dlžník sa zaviazal žalovanej ako veriteľovi zaplatiť sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 19120 Sk, t. j. celkovo mal zaplatiť sumu 39120 Sk. Úver sa zaviazal splácať v 12 mesačných splátkach po 3260 Sk a to počnúc dňom 15.07.2008.

9. Na základe emailovej správy zo dňa 14.08.2022 právny zástupca žalobcu vyzval žalovanú na vydanie bezdôvodného obohatenia v celkovej výške 5.591,71 eura, spolu s nákladmi na uplatnenie pohľadávky vo výške 405,04 eura, uvádzajúc, že v prílohe emailu zasielajú výzvu na vydanie predmetného bezdôvodného obohatenia. Predmetná bola prílohou uvedeného emailu.

10. Z výpočtu ročného úroku a RPMN kalkulačky (príloha žaloby) vyplýva, že ročná úroková miera uvedeného úveru bola 95,59 % a RPMN 298,39 %.

11. Z klientskej zóny žalovanej (príloha žaloby) vyplýva, že na predmetný úver vo výške 663,88 eura, s číslom 4211187 a dátumom 19.06.2008 bola splatená suma 6255,59 eura, s celkovou dlžnou sumou 11963,31 eura.

12. Z prehľadu splátok (č. I. 72) vyplýva, že žalobca zaplatil na úver č. 4211187 sumu 6255,59 eura celkovo v 63 splátkach, poslednú splátku plnil dňa 19.04.2022.

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 52 odsek 1, 2 3 a 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

16. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „ZoSÚ), spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

17. Podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

18. Podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

19. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

20. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

21. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

22. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

23. Podľa § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

24. V konaní nebolo sporné, a aj bolo preukázané, že žalobca so žalovanou uzatvorili zmluvu o úvere č. 4211187 dňa 19.06.2008, na základe ktorej žalovaná poskytla žalobcovi finančné prostriedky v celkovej výške 20.000 Sk (663,88 eura). Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaný titulom úhrad splátok zaplatil na predmetný úver sumu vo výške 6.255,59 eura, celkovo v 63 splátkach, poslednú splátku plnil dňa 19.04.2022. Medzi stranami sporu bolo sporné, či právny vzťah titulom zmluvy úvere možno považovať za spotrebiteľský. Ďalej bolo medzi stranami sporné, či nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je premlčaný.

25. Na základe vykonaného dokazovania, súd dospel k záveru, že právny vzťah medzi stranami sporu vznikol na základe zmluvy o úvere uzavretej dňa 19.06.2008, pričom uvedená zmluva predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka), zároveň však táto zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a na žalobcu je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak, príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka, a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv). V tejto súvislosti upriamuje súd pozornosť na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. 04. 2015 (sp. zn. 3MCdo/14/2014), podľa ktorého ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa na právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Vzhľadom na uvedené bola argumentácia žalovanej v tejto časti právne irelevantná, pretože na daný vzťah je nutné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa, súčasne však

bolo dôvodné aplikovať aj príslušné ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

26. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetná zmluva o úvere uzavretá dňa 19.06.2008 je platným právnym úkonom, na ktorý právny vzťah je potrebné aplikovať normy spotrebiteľského práva, súd skúmal, či táto zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, predpísané pre tento typ zmluvy a to podľa § 4 ods. 2. Žalobca v žalobe namietal, že v zmluve nie je uvedená konečná splatnosť úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov. Tieto skutkové tvrdenia žalovaná ani nepoprela, preto ich súd považoval za nesporné. Z predmetnej úverovej zmluvy je možné zistiť, že táto vôbec neobsahuje obligatórne náležitosti predpísané pre úverovú zmluvu a to konkrétne údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 4 ods. 2 písm. g/), rovnako absentuje uvedenie ročnej úrokovej sadzby (§ 4 ods. 2 písm. h/), úplne chýba údaj o RPMN (§ 4 ods. 2 písm. j/), ako aj uvedenie termínu splatnosti jednotlivých splátok a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i/). V § 4 ods. 3 ZoSú je absencia uvedenia týchto obligatórných náležitostí sankcionovaná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úverou. Žalobca ďalej namietal, že výška odplaty bola v rozpore s dobrými mravmi. Dobré mravy možno stotožniť so všeobecne spoločensky uznávanými zásadami konania v právnom styku (poctivosť, nezneužívame výkonu práv, nešikanózny spôsob výkonu práva, rešpektovanie rovnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov). Vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 137/2003 (Zo súdnej praxe č. 62/2004) Najvyšší súd SR uviedol, že za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka treba považovať úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi. Odplatu vo výške 19.120 Sk, pri poskytnutí úveru vo výške 20.000 Sk je možné už bez ďalšieho bližšieho skúmania, označiť za rozpornú s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka a preto takéto dojednanie je absolútne neplatné. Rozpor s dobrými mravmi súd vzhliadol najmä v tom, že aj z údajov výpočtu RPMN priloženého k žalobe vyplýva, že výška úrokovej miery bola 95,59 % a RPMN až 298,39 % je zrejmy hrubý rozpor s dobrými mravmi. V tejto súvislosti však súd poznamenáva, že citované ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení, ako je uvedené v žalobe nezodpovedá ustanoveniu, ktoré bolo účinné v čase uzavretia zmluvy o úvere zo dňa 19.06.2008, pretože platila iná verzia tohto zákonného ustanovenia. Podľa názoru súdu bolo aj z dôvodu konštatovania bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nevhodné ďalej sa zaoberať argumentáciou žalobcu ohľadne rozporu odplaty s dobrými mravmi. Okrem toho, žalovaná ani v tejto časti nepoprela skutkové tvrdenia žalobcu.

27. Keďže súd dospel k záveru, že predmetný spotrebiteľský úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov, bol žalobca povinný zaplatiť žalovanému len poskytnutú výšku istiny, t.j. 20000 Sk (663,88 eura). Žalovaná nepoprela, že žalobca v súvislosti s predmetným úverom uhradil celkovú sumu 6255,89 eura. Žalobca platil žalovanej nad rámec poskytnutého úveru vo výške 663,88 eura. Keďže predmetný spotrebiteľský úver sa zo zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov, plnenie žalovanej nad rámec istiny v rozsahu 5591,71 eura (6255,89 - 663,88) predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovanej ako plnenie získané bez právneho dôvodu, ktoré je povinná žalobcovi vydať. Súd sa však z dôvodu poukazu na ustanovenia z opatrnosti zaoberal aj tým, či nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je premlčaný.

28. Žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe poukazovala na ustanovenie § 107 Občianskeho zákonníka, avšak vyslovene nevzniesla námietku premlčania. Túto skutočnosť podľa názoru súdu dôvodne namietal aj samotný právny zástupca žalobcu a to s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 25CoCsp/39/2021. Súd sa v tejto súvislosti zaoberal aj otázkou premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia (aj z dôvodu, že ide o spotrebiteľský spor, kde súd skúma premlčanie z úradnej povinnosti) Pri premlčaní práva na vydanie bezdôvodného obohatenia zákon ustanovuje kombinované premlčacie doby, a to subjektívnu dvojročnú a objektívnu trojročnú, v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia desaťročnú. Pri posudzovaní začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby je potrebné vychádzať zo skutočnej, nie z predpokladanej vedomosti oprávneného o tom, že na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia došlo a kto ho získal. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/29/2021, ktorý k uvedenej otázke uviedol: „Pri posudzovaní začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby je potrebné vychádzať zo skutočnej, nie z predpokladanej vedomosti oprávneného o tom, že na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia došlo a kto ho získal. Touto vedomosťou ustanovenie §-u 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemieni znalosť právnej kvalifikácie, ale skutkových okolností, z ktorých možno zodpovednosť za bezdôvodné

obohatenie vyvodíť. Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby možno spájať s okamihom, v ktorom si žalobca musel byť vedomý toho, že bez existujúceho právneho dôvodu plnenia previedol na účet žalovaného vyššiu čiastku. Významné nie je, či oprávnený subjekt má právne znalosti, aby bol subjektívne schopný posúdiť tieto skutkové okolnosti a zistiť, že zmluva, podľa ktorej plnil, je neplatná. Nejde o vedomosť právnej kvalifikácie podľa § 107 Občianskeho zákonníka, ale o znalosť skutkových okolností, z ktorých možno zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie vyvodíť. Nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o získaní tohto bezdôvodného obohatenia dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti prípadne aj skôr.... a dovolací súd udáva, že podstatnou skutkovou okolnosťou, ktorú by sa mal spotrebiteľ dozvedieť, aby mu začala plynúť subjektívna premlčacia lehota, je vedomosť o tom, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pri skúmaní momentu, kedy spotrebiteľ nadobudol vyžadovanú skutočnú (preukázanú) vedomosť o tejto podstatnej skutkovej okolnosti (viď uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 413/2013) je potrebné si uvedomiť, že ide o subjektívny okamih, v ktorom sa spotrebiteľ dozvie také skutkové okolnosti, ktoré mu umožnia uplatniť svoje práva v súdnom konaní žalobou o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t. j. keď sa jeho právo stalo nárokom (actio nata). Rozhodujúce nie je, či možnosť dozvedieť sa tieto skutočnosti mal už skôr. Aj v prejednávanej spore je potom potrebné individualizovať, kedy žalobkyňa nadobudla vedomosť o tom, že došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia a kto sa na jej úkor bezdôvodne obohatil. Vychádzať treba z reálneho momentu, kedy sa žalobkyňa dozvedela o tom, že sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil.“ V obdobnom smere začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby posudzoval aj Ústavný súd SR v rozhodnutiach III. ÚS 43/2020 a I. ÚS 51/2020.

29. Predmetné závery najvyšších súdnych autorít sa priamo vzťahujú na situáciu pri bezdôvodnom obohatení v súvislosti s posúdením úveru ako bezúročného a bez poplatkov. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že vedomosť o tom, že na žalobcov úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia došlo a kto ho získal, mohol nadobudnúť až po porade so svojim právnym zástupcom dňa 10.08.2022, čo korešponduje aj s výpoveďou žalobcu, ktorý uviedol, že to bolo v auguste 2022. Podľa názoru súdu, žalobca ako dlžník v pozícii priemerného spotrebiteľa, bez právnického vzdelania a bez náležitej odbornej konzultácie, mohol získať túto vedomosť až momentom porady s advokátom, ktorý mu poskytol kvalifikovanú odbornú pomoc. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že žalobca nemal vedomosť, že preplácal úver, ktorý je bezúročný a bezpoplatkový, preto ani námietka žalovanej ohľadne skutočnosti, že vedomosť dlžníka o bezdôvodnom obohatení spočívajúcom v platbách na úroky a poplatky úveru vzniká až momentom platby nad rámec poskytnutej isitny je právne irelevantná. Z § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka totiž vyplýva, že pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je rozhodujúci subjektívny moment, kedy sa oprávnený dozvie o skutkových okolnostiach, ktoré sú rozhodujúce pre uplatnenie tohto práva. Vzhľadom na skutočnosť, že subjektívna premlčacia doba je kategóriu subjektívnou a žalobca sa dozvedel o skutkových okolnostiach rozhodujúcich pre uplatnenie nároku až poradou, nie je možné uvažovať o hypotetickom tvrdení žalovanej, že to bolo v momente preplácania istiny. Priemerný spotrebiteľ nemá takú znalosť právnych predpisov, aby vedel presne posudzovať a vyhodnotiť si, či jeho úver bol bezúročný a bez poplatkov a to práve z dôvodu absencie chápania odbornej problematiky vzťahujúcej sa na pojmy spotrebiteľského práva. Aj keď žalovaná poukázala na konkrétne rozhodnutia, tieto sú podľa názoru súdu už prekonané, a súčasná aplikačná prax sa pridrižiava správneho výkladu § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý súd uviedol vyššie. Súd sa vzhľadom na uvedené stotožnil s tvrdením žalobcu, že vedomosť o tom, že na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia došlo a kto ho získal, mohol nadobudnúť po porade so svojim zástupcom dňa 10.08.2022. Žaloba bola podaná na súd dňa 24.08.2022, teda v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby.

30. Začiatok plynutia objektívnej doby je daný momentom, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu, teda v tomto prípade momentom zaplatenia jednotlivých platieb (č.l. 72 spisu). Premlčacia doba je trojročná, v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia desaťročná. Žalobca v súvislosti s dĺžkou premlčacej doby poukázal na rozhodnutia publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 2/2022 medzi ktoré patrí aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 268/2021). Najvyšší súd SR konštatoval, že „analogická aplikácia desaťročnej objektívnej premlčacej doby súdmi Slovenskej republiky pri práve spotrebiteľa na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka) získaného plnením na základe spotrebiteľskej úverovej zmluvy, je právnym dôsledkom prednosti rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C - 485/19 zo dňa 22. apríla 2021 v právnom poriadku Slovenskej republiky. Vzhľadom na to, že podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ C - 485/19 zásada efektivity bráni vnútroštátnej úprave objektívnej trojročnej premlčacej lehote, je nevyhnutné na tento typ nárokov

subsidiárne uplatňovať 10 ročnú objektívnu premlčaciu lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia (a to bez skúmania zavinenia).“ Uvedené rozhodnutie (ako aj iné, aj na to nadväzujúce rozhodnutia súdov, napr. rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co/42/2022 zo dňa 10.08.2022) riešili porušenie zákona č. 129/2010 Z.z., ktorého úprava je implementáciou únieového práva. Uvedené rozhodnutie reflektuje rozsudok Súdneho dvora EÚ C - 485/19 zo 22.4.2021 dňa, podľa ktorého „zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu“.

31. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo. Ak sa plnenie bez právneho dôvodu poskytuje postupne počastiach, objektívna premlčacia doba začína plynúť pri každej z nich osobitne v okamihu, kedy k plneniu došlo. V 10-ročnej premlčacej dobe sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí vtedy, keď bezdôvodné obohatenie bolo získané úmyselne. Úmysel, či už priamy alebo nepriamy, musí vždy priamo smerovať k bezdôvodnému obohacovaniu sa a musí existovať už v čase získania bezdôvodného obohatenia. Nestačí teda, kedy žalovaný získal bezdôvodné obohatenie neúmyselne a potom by si ho úmyselne ponechal. Občiansky zákonník napriek tomu, že vymedzuje vo svojich ustanoveniach úmyselné bezdôvodné obohatenie, podstatu úmyselného konania nevymedzuje, preto sa pri skúmaní úmyslu konajúcej osoby vychádza z právnej úpravy zavinenia obsiahnutej v trestnom práve. Zavinenie podľa § 15 Trestného zákona je vybudované na dvoch zložkách - vedomostnej a vôľovej. Podľa stupňa vôľovej zložky sa rozlišuje úmysel priamy alebo nepriamy. O nepriamy úmysel ide, ak ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, vedel, že svojím konaním môže získať bezdôvodné obohatenie a pre prípad, že sa tak stane, bol s týmto následkom uzrozmeneý. Žalovaná ako osoba podnikajúca na finančnom trhu má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytuje svoje služby, a preto možno od nej očakávať, že vo vzťahu k nemu sa bude správať poctivo. Žalovaná musela vedieť, že neuvedením všetkých zákonných náležitostí v zmluve o úvere, nastane sankcia v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, a pre prípad, že sa tak stane, bola s uvedenou zákonnou sankciou uzrozmeneá. Konanie žalovanej pri uzatváraní zmluvy, ktorá hrubo nerešpektovala ustanovenia zákona slúžiace na ochranu spotrebiteľa nemožno považovať za súladné s dobrými mravmi. Jej konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. S ohľadom na okolnosti prípadu možno uzavrieť, že úmysel žalovanej bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobcu bol daný už od uzatvorenia zmluvy, ktorého návrh koncipovala žalovaná a predložila ho na podpis žalobcovi. Z uvedeného dôvodu je v danom prípade potrebné aplikovať desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu, ktorá začala plynúť v momente, keď suma celkových úhrad právneho predchodcu žalobcov prekročila sumu poskytnutého úveru.

32. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca si žalobou uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v úhradách žalovanej vykonaných od 08.09.2017 do 19.04.2022 (prehľad úhrad č. I. 72), pričom žaloba bola na súde podaná dňa 24.08.2022. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby bol tak rozhodujúci okamih, kedy žalovaná prijala od žalobcu plnenie prevyšujúce sumu skutočne čerpaného úveru. Nad rámec vyčerpaného úveru 663,88 eura žalobca vykonal úhrady odo dňa 08.09.2017. Nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia z uvedenej zmluvy tak nie je premlčaný ani v 10-ročnej objektívnej premlčacej dobe. Súd žalobe vyhovel v plnom rozsahu, pretože nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je premlčaný.

33. Žalobca si v konaní správne uplatnil podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky (ako príslušenstvom pohľadávky) v celkovej výške 202,52 eura. V tomto kontexte súd poukazuje aj na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorá mu je známa z jeho vlastnej úradnej činnosti, kde tento v rozhodnutí III. ÚS 659/2021 zo dňa 30.11.2021 zdôraznil nasledovné. Ústavný súd na úrovni obiter dicta uvádza, že ustanovenie § 251 CSP v rovine definície normuje trovy konania a spája ich s konaním. Relevanciu tak nadobúda začatie konania (§ 156 CSP) a v tej súvislosti aj posúdenie úkonov príprava a prevzatie právneho zastúpenia, spísanie žaloby a pod., ktoré sú realizované (a zrejme často aj zaplatené) ešte pred formálnym začatím konania, ale súdy

ich za spadajúce pod § 251 CSP štandardne považujú (III. ÚS 642/2021). K výdavkom, ktoré vznikli v konaní, patria aj tie, ktoré vznikli v priamej súvislosti s jeho začatím, do sféry ktorého predžalobná výzva nepatrí. Kým pre porovnanie spísanie žaloby so začatím konania súvisí priamo, predžalobná výzva síce môže mať význam, avšak nie je bezpodmienečne nevyhnutá pre uplatnenie nároku na súde (II. ÚS 22/2020). K obdobnému záveru dospel aj v rozhodnutiach II. ÚS 112/2021, II. ÚS 336/2022 na ktoré súd týmto odkazuje. Aj vzhľadom na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky, je potrebné náklady spojené s uplatnením pohľadávky uplatňovať v konaní podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, čo učinil aj žalobca.

34. Podľa § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej aj „vyhláška“) odmena vo výške základnej sadzby patrí aj za predžalobnú výzvu. Podľa dôvodovej správy ministerstva „kvalifikovanou predžalobnou výzvou možno v konečnom dôsledku odvrátiť súdne konanie a teda má svoj účel, v dôsledku čoho by advokátom mala byť priznaná odmena za takýto úkon v rámci náhrady trov právneho zastúpenia“. Okresný súd k uvedenému správne uviedol, že úmysel ministerstva k vyhláške nemôže žiadnym spôsobom zmeniť znenie CSP ako zákona, keďže vyhláška je podzákoným právnym predpisom (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 659/2021 zo dňa 30.11.2021). Súd tak priznal žalobcovi odmenu vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny podľa § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky 655/2004 Z. z. v celkovej výške 202,52 eura. Základnú sadzbu tarifnej odmeny určil ako odmenu za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty - hodnoty predmetu sporu pri začatí poskytovania právnych služieb v zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.. Odmena zodpovedajúca úkonu právnej služby predstavovala sumu 190,89 eura (z hodnoty sporu 5591,71 eura) + režijný paušál 11,63 eura, čo predstavuje sumu 202,52 eura. Súd aj v tejto časti považoval žalobu za dôvodnú, pretože žalobca preukázal existenciu predžalobnej výzvy a jej skutočné odoslanie žalovanému, pričom si tento nárok správne uplatnil ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky.

35. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

36. Podľa § 10c Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

37. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

38. Žalobca si uplatnil aj nárok na úrok z omeškania vo výške 8,5 % zo sumy 5591,71 eura od 20.08.2022 do zaplatenia. Keďže žalobca vyzval žalovanú na vydanie sumy bezdôvodného obohatenia rovnajúcej sa žalovanej sume emailom (v prílohe list) v lehote do 19.08.2022, žalovaná sa dostala do omeškania s plnením svojho peňažného dlhu odo dňa nasledujúceho, t. j. od 20.08.2022, tak ako si to uplatnil žalobca. Čo sa týka uplatňovanej výšky úroku 8,5%, táto je v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami, nakoľko v čase vzniku omeškania ku dňu 20.08.2022 bola základná úroková sadzba ECB 0,5 %, teda úrok z omeškania predstavuje 8 % (právny vzťah vznikol pred 01.02.2023; základná úroková sadzba je zvýšená o 8 percentuálnych bodov). Súd preto uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalovanú sumu s príslušenstvom do 3 dní odo dňa právoplatnosti, pretože nebol dôvod na určenie dlhšej lehoty na plnenie.

39. Keďže v predmetnom prípade súd vo veci rozhodol rozhodnutím, ktorým sa konanie končí bolo jeho povinnosťou rozhodnúť aj o nároku na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa pomeru úspechu v zmysle § 255 ods. 1 CSP. Keďže žalobca bol v konaní v plnej miere úspešný a žalovaná nedosiahla žiaden materiálne merateľný úspech, súd priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP súd v prejednávanej spore nevzhladol, tieto netvrdili ani strany sporu. O výške náhrady trov

konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§ 362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné

na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.